

Magyarországi 921. júl. 24.

Heves és nagyabbesült Költő!

Engedje meg hogy kifejezzem elragad-
tatóm versei előtt. Ha nem is vagyok
több, mint egy azok közül kik önt is
mimikéséget. Tervezem s megértéssel
köszöntök, s ha nem is több nagyobb,
értékesebb említeni, mint egy azok kö-
zül, kik mindig kevésebb s önmagukért
viszálk a Juhász Gyula nevet. Pérem
szavai tervezem szöveim és hűvösöm,
hogy leveleimből és ábrándokból van

össelötve az ördögöl bolér, mely az
ön halhatatlan hamlokot övvi.

Kivem fogarja kivem e verset, mit
Júliusz Gyulának írtam.

Kivemly szótak versei a naplómbe
olvasása közben a követhetően figyelve:
Kegényes, nagy, boldog magány, mert
szép az élet annak, kihez minden
bárna átvinné kivem, hogy mint
kristályhomot. Ha vissza hűljem a ver-
set terevje. — Terveim napok azok —
vala a napjai, kik gondolkodnak, és
nem hiába gondolkodtak. —

Írta gondolkod.

— Mindent látta, nétek, ami szép volt,
Vessébe szötte. Gleten rést volt.

Ínyem csak egy nagy könny, mely, amint
te nyugjatsz a mestelen nyúlva —
és attól felek én éppen ut tetteim,
bár szándékomból más volt,

Leghílműsőbb tetteim, tisztelettel hív

~~Hercy Károly~~

~~Sóly ut 43.~~

